

TIBET

PROVINCIE JAVORNICE 2000 / 2127

Letošní tábor jsme zasvětili tajemné orientální zemi - Tibetu. Naším cílem bylo jednak přiblížit účastníkům a hostům tábora tibetskou kulturu, náboženství, běžný život prostých lidí i významné svátky aj; a také tak trochu připomenout, že tato kdysi tak bohatá, mocná a tajemná země stále i po padesáti letech těžce zkouší pod nadvládou komunistické Číny. My jsme se však přesunuli do 40. let, do doby, kdy krajem putoval alpinista Heinrich Harrer, který uprchnul z britského zajateckého tábora v Indii a po mnoha měsících se dostal i do posvátného města Lhasy, hlavního města Tibetu, kdy prožil několik let.

Když jsme v srpnu 1999 začal sbírat podklady a informace o Tibetu, nečekali jsme, že se během roku začne veřejně na toto téma tolik mluvit a konat spousta veřejných akcí k „podpoře“ Tibetu.

Během roku jsem oslovil různé lidi, kteří mají nebo měli něco společného s Tibetem (jak dokládají kopie dopisů). Významná pomoc přišla zejména ze strany pana Lubomíra Sklenky z občanského sdružení Lungta, od kterého jsme získali cenné informace a rady a také nám zapůjčil množství autentických modlitebních praporek a velkou státní vlajku Tibetu, která pochopitelně zavlála nad naším táborem společně se státní vlajkou České republiky na hlavním stožáru. Dále jsme měli možnost mezi sebou přivítat Dr. Zuzanu Ondomišiovou, která si ve svém nabitém programu udělala čas a na naše pozvání přijela nám i dětem povědět zajímavé věci o zemi, kterou dobře zná a také promítnout řadu diapozitivů ze svých cest po Tibetu.

Očekávané horké léto se opět nekonalo a tak nám rozmary počasí překazili ne jeden plán. Nevzaly nám však náladu a chuť do práce a tak

i přes postupující vlnu záhadné blicí epidemie tábor fungoval v naprosté pohodě k naší plné spokojenosti.

Povedl se nám i dvoudenní výlet na hrad Krašov, kde jsme navázali dobré kontakty se správcem hradu. Čilá družba tradičně fungovala také s vedením tábora Staropramenu, se kterým jsme prožili spoustu významných a kladných setkání.

Celotáborová hra byla postavena částečně na knize Heinricha Harrera Sedm let v Tibetu a také zaměřena na různé tradiční i netradiční situace v Tibetu, Himalájích a na Javornici.

složení štábu:

hlavní vedoucí	Colonel Indy Fialka Sopt'a Francis
zásobovač	Mrož
oddíloví vedoucí	Destrubčák - Klábr Helča Bambula Petra Aleš
zástupci VO - instruktoři	Kaučák Nela Míša Jerrys Šaolin - Lukáš Rys Překoptrubka Kari - Honza Karásek Sabres Průduch - Tomáš Hrách Šála
zdravotník	Zuzka
kuchyně	Vašek Kozler Dana

K pojmenování oddílů jsme použili jména některých tibetských klášterů:

1. oddíl	LHOKHA	Destrubčák
2. oddíl	KHAMU	Helča
3. oddíl	ČORGO	Petra
4. oddíl	DARDING	Bambula
5. oddíl	SAMJA	Aleš

Jednotlivé etapy CTH vypadali asi takto:

I. Vytyčení výstupové trasy na Nanga Parbat

Úkol oddílů byl stejný jako měla na přelomu 30 a 40 let rakousko-německá expedice. Bylo třeba vystoupit na vrchol této hory.

Průběh byl asi takový, že zdatný jedinec vystoupal bez jištění do takové výšky, jak mu to dovolila délka nosného lana, lano upevnil, aby po něm mohli vystoupat zbylí členové skupiny. Než vystoupal poslední člen, bylo třeba pomocí pomocného lana vytáhnout potřebný materiál a po té mohl poslední člen lano na spodním konci odpoutat a vystoupat k ostatním. Tento postup byl pak opakován tolikrát, aby bylo dosaženo určeného vrcholu.

II. Útěk z P.O.W. Dehra Dun

Protože expedice byla po sestupu zajata na úpatí hory britskými vojáky (neboť Británie vstoupila do války s Německem) bylo třeba uprchnout ze zajateckého tábora. Ovšem, že bylo potřeba s sebou vzít i nezbytný materiál pro další cestu... Nejprve bylo při útěku použito ručního vozu, na který se musel všechn určený materiál naložit, později byl materiál rozdělen mezi jednotlivé členy, kteří s ním museli proběhnout náročnou cestou plnou nástrah až do bezpečí na tibetském území. Těsně před hranicí však na uprchlíky spustila střelbu pohraniční hlídka, která mohla na poslední chvíli některého hráče vyřadit. Důležitý byl čas posledního člena skupiny a za každou nedonesenou součást výbavy byly připočítány trestné vteřiny.

III. Zlaté pole

Oddíly musely spočítat zlaté valouny na Velké louce, avšak nesměli se žádného dotknout, či ho dokonce sebrat. Proto byl tento úkol dosti obtížný, neboť nebylo zcela jasné kdo už který valoun započítal. O vítězství rozhodl co nejpřesnější odhad počtu valounů. (248 / z celkem 501). Nakonec vzaly oddíly louku útokem a zápolily v rychlosti sbírání...

IV. Mezi tibetskými kláštery

Každý klášter připravil úkol, který pak i ostatní plnily.

1. Lhokha - postavit mohylu z kamenů do předepsané výšky
2. Khamu - kimovka = zapamatovat si co nejvíce ukázaných předmětů
3. Čorgo - složit zprávu tibetské vlády pro vládu čínskou o nutnosti platit dohodnuté poplatky. Bylo však možno použít pouze slov začínajících písmeny P a K.
4. Darding - rozdělát oheň a dovést vodu v nádobě k varu
5. Samja - složit rituální thagku (puzzle)
6. Džókhang - nataženým provazovým pavoukem bez doteku protransportovat členy oddílu

V. Velký himalájský lyžařský závod

Tato hra začala velkou dopolední přípravou lyžařského vybavení. Každý si zhotovil vlastní lyže, případně také hole. Odpoledne pak vypuknul vlastní závod. Start byl u brány našeho tábora a trasa pak vedla po cestě, přes brod až k táboru Staropramenu, kde byl cíl. Jak dokazuje fotografie, v cíli také čekal nefalšovaný záchranářský pes se soudkem na krku. Vyvrcholením lyžařského šampionátu byla pak Bambulova lyžařská jízda na laně taženém gazem...

VI. Tibetský rychlotest

Úkolem bylo co nejpřesněji odpovědět na položené otázky z oblasti historie Tibetu apod... Na všechny otázky byly odpovědi v Javornických listech, které samozřejmě nebyly během testu k dispozici.

VII. Stopa Yetiho

Hra uměleckého zaměření. Každý oddíl zhotovil model, či otisk stopy bájného sněžného muže - Yetiho dle vlastních představ. Nezávislá komise pak tyto výtvary vyhodnotila.

VIII. Vědecký posudek

Tato hra vlastně navazovala na objev Yetiho stopy. Úkolem bylo dáno vypracovat vědeckou zprávu na základě poznatků, zjištěných z nalezené stopy. (viz. přiložené originály zpráv)

IX. Příchod Budhy

Každý klášter představil svého Budhu během slavnostního průvodu údolím. Všichni byli báječní, ale nejlépe byl hodnocen klášter Khamu, který zároveň sehrál dokonalou scénu z historie mahajanového buddhismu. O zhodnocení celé

akce jsme požádali nejvyšší velení tábora Staropramenu, jako předseda komise zazářil sám velký Lád'a Socha.

X. Paměťový test Krašov

Jedna z tradičních her. Po absolvování prohlídky hradu Krašov byl zadán soubor otázek o historii a osudech této stavby a také otázky prověřující všímavost a bystrost dětí.

XI. Vynášení vody na posvátnou horu Kailás

Princip této hry spočíval v tom, že jednotliví členové oddílu se střídali s malým hrníčkem v běhu do hory. Vždy na startu nabrali vodu z připravené nádrže a museli jí co nejvíce donést do nádoby v hoře. Rozhodující byl čas, kdy bylo v horní nádobě předepsané množství vody.

XII. Milaräpova ztracená báseň

Každý oddíl si našel „svou báseň“, která však byla napsána v jazyce, kterému nebylo možno porozumět jen tak. Úkolem bylo pochopitelně v co nejkratším čase báseň přeložit (rozšifrovat-rozluštit). Náповědu bylo možno získat v jídelně, kde vykořisťovatel colonel Indy Fialka daroval klíč k požadovanému písmenu vždy výměnou za donesené dříví na topení. Tím se tato hra stala také velmi prospěšnou pro kuchyni i golema.

XIII. Tibetem křížem krážem

Princip této hry byl opět založen na tom, že se oddíly přesouvaly mezi jednotlivými stanovišti po celém území Tibetu a plnily nejrůznější úkoly...

1. - První úkol byl splněn tím, že oddíl zodpověděl dotazy týkající se tábornických dovedností a základní zdravovědy
2. - Plavba ve voru z jačí kůže spočívala v přepravě člena oddílu v zelinářské přepravce tažené pomocí lana přes brod k Berouňákům.
3. - Ledové pole bylo možno překonat pouze za pomoci dvou dřevěných palet. Nejsilnější člen oddílu pokládal palety tak aby s jejich pomocí mohli ledové pole postupně přejít i ostatní členové oddílu.
4. - Na další zastávce bylo třeba v co nejkratším čase rozdělaným ohněm přepálit natažený provázek.
5. - Posledním úkolem bylo postavení dlouhého kůlu pouze za pomoci lan v co nejkratším čase.

CTH vyhrál klášter DARDING a potvrdil tak svou suverenitu během celého tábora.

Zvláštní poděkování

Vítkovi Nohovi

za namalování táborové mapy a za zaskočení ve funkci oddílového vedoucího

Milošovi Huspekovi

za vynikající basovou podporu hudební produkce

Jirkovi Nohovi

za nezjištění závad proti přírodě

Ing. Lubomíru Sklenkovi

za poskytnutí rad k CTH a za zapůjčení rozličných předmětů

Dr. Zuzaně Ondomišiové

za návštěvu plnou zajímavého povídání a promítání o Tibetu

Vascovi

za nakreslení motivů pro táborové pohlednice

Slovanovi

za poskytnutí materiálu k pyrotechnickým efektům

Lád'ovi Sochovi

za to, že nezabil Bambulu za odpálení menšího dělbuchu

! Všem, kteří se podíleli na přípravě a konání tábora v roce 2000 !